

ति०, स्मृतिसागर० und संयार्किक.

संयक्प्रकृणी f. eine besondere Form von Diarrhoe abwechselnd mit Verstopfung (संयक्) BHĀVPR. 7. WISE 337.

संयक् (von ग्रह् = ग्रम् mit सम्) 1) adj. ergreifend AV. 19, 58, 3. GOBH. 3, 6, 4. — 2) f. ई = संयक्प्रकृणी BHĀVPR. 7. — 3) n. a) das Ergreifen; s. पाणि०. das Bekommen, Erhalten, in den Besitz gelangen von: सर्वसंयक्प्रकृणं येषां (मत्वाणां) दैवतैरपि दुर्लभम् R. 1, 29, 22. — b) das Sammeln, Anhäufen: सस्य० KATHĀS. 55, 27. कोश० R. GORR. 4, 7, 7. विद्या० Spr. (II) 3042, v. l. — c) das Zusammenbringen mit, Einfügen: कनकभूषणसंयक्प्रकृणोचितो मणिः Spr. (II) 1526. — d) das Zusammenstellen, ein vollständiges Aufzählen Ind. St. 1, 21, 24. — e) das Lenken: क्य० MBh. 3, 2796. — f) das Verdichten, Verdicken: अग्राम् KULL. zu M. 1, 18; vgl. संघात KAN. 5, 2, 8. — g) das Einhalten, Hemmen SUÇR. 2, 430, 10. स्नेह० 15, 1. दोषाणाम् 196, 5. des Durchfalls CĀRṢG. SĀBH. 3, 4, 29. VĀGBH. 1, 6, 86. — h) das Heranziehen, für sich Gewinnen, Geneigtmachen: मनीषकृणं वै संयक्प्रकृणम् TS. 2, 3, 2. MBh. 1, 7512. सत्र० 12, 4311. 15, 230 (Gegens. नियक्प्रकृण). 15, 230. सक्त्यानाम् Spr. (II) 5413. Verz. d. Oxf. H. 256, b, 7. — i) das Unzucht Treiben: स्त्री० M. 8, 6. ohne स्त्री 72. 356. fgg. JĀGṆ. 2, 72. 283. MIT. 338. fgg. VARĀH. BRH. S. 86, 70. 96, 3. 8. नराणाम् 9. — Vgl. संयक्प्रकृण.

संयक्वत् (von संयक्) adj. mit einer gedrängten Wiederholung des Gegenstandes versehen Verz. d. Oxf. H. 63, a, No. 111.

संयक्सूत्र n. wohl ein einen best. Gegenstand kurz zusammenfassendes Sôtra; vgl. संयक्सूत्रिक.

संयक्त्विन् (von ग्रह् = ग्रम् mit सम्) nom. ag. Sammler, Zusammenbringer, Herbeischaffer: रत्नानाम् Spr. (II) 3135, v. l. अर्थ० MBh. 2, 2569. — Vgl. संयक्त्विन्.

संयक्तीर्त्तृ (wie eben) nom. ag. Rossebändiger, Wagenlenker VS. 16, 26. AIR. BR. 2, 25. TS. 1, 8, 2. TBR. 1, 7, 2, 5. 2, 6. 3, 8, 3, 3. ÇAT. BR. 5, 3, 4, 8. 4, 2, 23. KĪTJ. ÇA. 20, 1, 16. MĀLAV. 89 (nach der Lesart der ed. Bomb.). — Vgl. संगृहोत्तर.

संयाम् (सम् + याम्) m. (nach SIDDH. K. 249, a, 14 auch n.) 1) Volksversammlung: ये संयामाः समितयस्तेषु चार्हं वदेम ते AV. 12, 1, 56. Schaar, Heerhaufen: यः संयामान्वयति स युधे (TS. v. l.) 4, 24, 7. — 2) das feindliche Zusammentreffen zweier Haufen, Kampf NAIGH. 2, 17. UśĒVAL. zu URĀDIS. 1, 142. AK. 2, 8, 2, 74. H. 796. HALĀJ. 2, 298. AV. 5, 21, 7. 14, 9, 26. ०मे संयत्तः, ०मे जयति TS. 2, 1, 2, 1. 2, 4. ÇAT. BR. 1, 2, 5, 18. 5, 2, 6. 2, 6, 2, 1. ĀCV. GRHJ. 3, 12, 1. M. 7, 94. JĀGṆ. 3, 27. MBh. 3, 2626. 15761. R. 2, 75, 29. R. GORR. 2, 8, 14. Spr. (II) 294. 6677. VARĀH. BRH. S. 3, 30. 30, 4. 43, 28. 63, 2 (unter Hähnen). PRAB. 73, 1. MĀRK. P. 19, 28. fg. BUĀG. P. 8, 11, 7. उत्सृण 6, 14, 6. देवासुर R. 2, 107, 4. वक्राङ्ग० RĀĒA-TAR. 6, 128. न निवर्तेत संयामात् M. 7, 87. संयामिषनिवर्तित्वम् 88. R. 2, 64, 40. नोत्सृष्ट्यैव संयामः MĀRK. P. 13, 12. मुराणामसुराणां च सर्वधोरतरः MBh. 1, 1168. 3, 12148. दानवैः HARIV. 5388. RĀĒA-TAR. 4, 164. तेन सार्धं सुदारुणः 4, 472. समं श्रुतशर्मणा KATHĀS. 46, 177. मत्कामोहेन सक्त्यामाकं संप्रवृत्तः संयामः PRAB. 72, 6. नहि शक्नो ऽस्मि संयामे स्थातुं तस्य डरात्मनः R. 1, 22, 19 (23, 19 GORR.). संयामानुबह्वृत्त्वा तत्रियैः MBh. 2, 1054. एते मया मत्कामोराः संयामाः पर्यापसिताः 3, 12151. दश चाष्टौ च संयामान्

जरासंघस्य यादवाः । दडुः HARIV. 5126. 5133. R. GORR. 2, 8, 13. व्यधुः । एकाङ्गिः सक्त संयामम् RĀĒA-TAR. 5, 288. PANĒAT. 238, 21. fg. ०मूर्धनि MBh. 4, 1215. BHĀG. P. 1, 15, 30. संयामाग्रे RĀĒA-TAR. 4, 705. ०कर्मसु 6, 181. ०मृत्युः (v. l. संयामे मृ०) HIT. 75, 17. नरेन्द्र० VARĀH. BRH. S. 17, 23. योषित्कटात् Spr. (II) 4428. द्वंद्व० KATHĀS. 48, 106. विजित० adj. (प्रू) Spr. (II) 2423. — 3) N. pr. zweier Männer RĀĒA-TAR. 5, 305. 423. 6, 171. 280. Verz. d. Oxf. H. 148, a, 9. — Vgl. श्री०, संयाम, संयामिक.

संयामगुप्त m. N. pr. eines Mannes RĀĒA-TAR. 6, 130.

संयामजित् 1) adj. siegreich im Kampf AV. 5, 20, 10. ÇAT. BR. 13, 5, 4, 9. MBh. 3, 2477. MĀRK. P. 101, 4. ०जितम् superl. 118, 2. — 2) m. N. pr. eines Mannes MBh. 2, 116. eines Sohnes des Kṛṣṇa HARIV. 9187. VP. 591. BHĀG. P. 10, 61, 17. — Vgl. संयामजित्य.

संयामतूर्य n. Schlachttrommel: ०तूर्येषाकृतेषु PANĒAT. ed. orn. 37, 14.

संयामदत्त m. N. pr. eines Brahmanen KATHĀS. 38, 101.

संयामदेव m. N. pr. eines Fürsten RĀĒA-TAR. 6, 90. 95. 99.

संयामनगर m. N. pr. einer Stadt RĀĒA-TAR. 8, 2446.

संयामपट्ट m. Schlachttrommel TRIK. 1, 1, 122.

संयामपाल m. N. pr. eines Fürsten RĀĒA-TAR. 7, 534. 590. 968. 1157. 8, 291.

संयामभूमि f. Kampfplatz, Schlachtfeld MBh. 8, 737. 2865. PANĒAT. ed. orn. 37, 14.

संयाम्य (von संयाम), ०यते (nach VOP. auch ०यति) kämpfen DUĀTUP. 35, 68. SIDDH. K. 160, b, 1. — desid. s. सिसंयामयिषु.

संयामराज m. N. pr. zweier Fürsten RĀĒA-TAR. 6, 355. 358. 7, 8. 91.

संयामवर्धन m. N. pr. eines Mannes KATHĀS. 73, 85. 93.

संयामवर्ष m. desgl. ebend. 84, 138.

संयामसाहि m. N. pr. eines Fürsten Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7, 6, Çl. 14.

संयामसिंह m. N. pr. eines Beamten in der Unterwelt KATHĀS. 118, 157.

संयामसिद्धि m. N. pr. eines Elefanten KATHĀS. 121, 276.

संयामापीड (संयाम + आ०) m. N. pr. zweier Fürsten RĀĒA-TAR. 4, 400. 402. 673. 706.

संयामाशिस् (संयाम + आ०) f. Schlachtgebet, personif. Ind. St. 3, 242, a.

संयामिक fehlerhaft für संयामिक.

संयाम्य (von संयाम) 1) adj. zum Kampf geeignet NIR. 6, 33. — 2) n. = संयाम Kampf: संयाम्ये (संयामे?) संयते KĀTJ. 9, 14.

संयार्क (von ग्रह् = ग्रम् mit सम्) m. = मुष्टि (nach dem Schol. zu P. Faust, nicht Griff: अर्को मज्जस्य संयार्कः) P. 3, 3, 36 (vgl. 6, 2, 144). Faust AK. 3, 3, 14 (= मुष्टिबन्ध das Ballen der Faust). H. 597. HALĀJ. 2, 368. Griff eines Schildes AK. 2, 8, 2, 58. H. 784. Zu belegen ist nur असंयार्क adj. als Beiwort gut gearteter Pferde MBh. 5, 5262. nach NILAK. sich nicht bäumend: संयार्कः बृहदुद्रंगः (vgl. unter संयक् am Ende) केषाण्पर्वकमप्रपादाभ्यामुत्पन्नमिति यावत् तद्वह्निताः असंयार्काः संयार्का बृहदुद्रंग इति विश्वः.

संयार्क (wie eben) adj. (f. ई) 1) zusammenfassend, in kurzen Worten darlegend: सूत्र SARVADARÇANAS. 20, 22. अवशिष्टानामवयवानां ०काः कचिद्वक्त्रः श्लोकाः NĪJAMĀLĀV. 4, 7. स्तवकार्यसंयार्कश्लोक KUSUM. 19, 17. 24, 16. 42, 5. — 2) zusammenziehend, hemmend, stopfend (z. B. den Durch-